

вѣстѣта ти мъчи сърцето когато си бивалъ принуденъ за да занесешъ и едно просто приношеніе на Дарытъ божествата на водохранилището? (impluvium). Че душата ти са смущаваше отъ безкрайна буря? ты не оплакваше ли съдбата си когато възливаше съ вино предъ пѣтвтыѣ врата и като призоваваше нѣкое Еллипско божество по име не трепераше ли да не са осъдишь на мъжы по лошы отъ тѣзи на Тантала, на вѣчны мъжы по страшы и отъ тѣзи на Тартара? Сичко туй каза ли ми го или не? азъ стояхъ очуденъ, не разумѣвахъ нито приказска, и тако ми Херкулеса нито сега разумѣвамъ нѣщо, но сынъ ти съмъ и обязанность имамъ да ти съболъзствувамъ и да та утѣшавамъ. Можашъ ли да чувамъ стенанията ти, да та гледамъ въ тайны ужасы и безпрестанно мъченъ безъ да приемъ участіе въ страданията ти? Не, тако ми безсмъртныѣ богове! Туй мое рѣшеніе ми слѣзе на ума като свѣтлина излѣна на мене отъ обиталищата на Олимпъ. Бѣхъ дѣшенъ отъ пары, но кипѣше въ гърдытъ ми юношеската крѣпость, мое отечоско наслѣдіе. И азъ можашъ да я посветѣ на тебе; като испытахъ за цѣната на искуца ти, научихъ са че обыкновенната печалба на единъ побѣдитель гладиаторъ е двойна на цѣната на испкупати. Тосъ часъ пригърнѣхъ гладиаторското званіе и са побратимихъ съ гнусныѣ отѣзи злодѣи и като са свързвахъ съ живота имъ сърцето ми ги презираше и са гнусѣше. Изучихъ искуството на званіето, и нека е благословено искуството чрезъ което ще сполѣж за да испкупѣ баша си.

— О, а пакъ ако да чуеше Олиѣа! извица добродушиѣтъ старецъ покъртенъ отъ привязанностьта на сына си, но еще повече убѣдѣнъ че великодушното туй рѣшеніе е престѣпно.

— Сичкѣя свѣтъ ще чувамъ, ако искашь, рече весело гладиаторъ, но не преди да та вадѣ свободенъ. Подъ стрѣхата, които ще бѣде твой стрѣха, можешъ тогасъ ако щешъ цѣлъ день и цѣла пощъ да ми приказвашъ таквызи работы. О, каква хубаво живѣлище съмъ ти намѣрилъ отъ сега, татко мой! То е единъ отъ деветѣтъ стотинъ и девентъдесетъ и деветъ дугены на дѣртата Юлія Фелица, на най отвореното мѣсто на града, дѣто ще са припекувашъ на слѣнце предъ вратата си цѣлъ день, а азъ ще продавамъ зарадъ тебе, татко мой, вино и масло, и ако иска или ако не ще Венера, защото тебе никакъ не та е грижа за тѣзи богыни, а мене свършенно тогасъ, казвамъ, може нѣкой унука ще ти чисти косата и сѣдижла на колѣнытъ ти ще та вика свой дѣдо! о колко ще съмъ благополучны! дързай, татко мой, дѣргай! Сега трѣба да та